

ogsaa af Mindretallet, og han tilraadede nu, at Folketinget skulde gaa bort fra den Vej, som det hidtil havde fulgt i denne Sag, ved at stille som Betingelse for Gen-nemførelsen af et Forslag om et overordnet Sundhedsraad, at Ministeren gjorde Indrømmelser paa Apotekervæsenets Omraade. Denne Vej ansaa det ærede Medlem nu for forkastelig og tilraadede Folketinget at forlade den. Han udtalte udtrykkelig, at han anbefalede at vedtage Forslaget om det overordnede Sundhedsraad i Aar. Han vilde paa det varmeste tilraade denne Vedtagelse i Særdeleshed, da de økonomiske Virkninger af Forslaget vare forsvindende smaa. Naar der ved 1ste Behandling foreligger saa varme Udtalelser til Fordel for Forslaget fra det ærede Medlems Side, er det grumme trist at se, at der i Betænkningen findes Udtalelser, der jo ogsaa maa staa for det ærede Medlems Regning, ligesom der ogsaa nu her i Tinget er fremsat Udtalelser af ham, der ikke ganske stemme med den varme Anbefaling, han gav Sagen ved 1ste Behandling. Jeg tillægger dette triste Faktum saa meget mere Betydning, som det ærede Medlem er særlig sagkyndig paa dette Omraade og vel den eneste sagkyndige i dette Ting.

Rørdam: Jeg maa maaske over for den højtærede Minister gøre den Bemærkning, at der vist ikke er nogen Tvivl om, at det Forslag, vi have stillet, ikke vil medføre nogen økonomisk Udgift. Sagen er, som det ærede Medlem for Ribe (Busk) har paavist, at disse 123,954 Kr., der nu medgaa til Lønning af Embedslæger, kun ere en forholdsvis ringe Del af den Lønning, som de faa. De have mange andre Indtægter, f. Eks. Betaling for det legale Ligsyn, for Vaccination, for offentlige Epidemier o. s. v. Dertil medgaa der en Mængde Penge, det er os umuligt at oplyse hvor mange. Naar man altsaa kalkulerer Lønningen til de Amtsfysici, der skulle ansættes, til 120,000 Kr., bliver der 40,000 tilovers til et overordnet Sundhedsraad; der vil sikkert blive endnu mere, og der vil endda kunne spares Penge. Over for det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) skal jeg sige, at det er ganske rigtigt, jeg erindrer det godt, at jeg ved 1ste Behandling anbefalede at vedtage det overordnede Sundhedsraad; men det strider slet ikke med mine Udtalelser nu. Jeg har hele Tiden holdt paa, at det var fornuftigt at faa et overordnet Sundhedsraad. Jeg anbefalede det under 1ste Behandling, men sagde ogsaa udtrykkelig til den højt-

ærede Minister, at naar han ikke samtidig afgav et Løfte om Indrømmelser over for de andre Reformer, som vi ønskede paa Lægevæsenets Omraade, fik han ikke det overordnede Sundhedsraad. Ministeren afgav ikke nogen saadan Erklæring, og vi have nu derfor stillet vort Forslag til Dagsorden. Jeg tror nu, at den højtærede Minister ikke mere kan sige, at han ikke ved, hvorledes Folketinget stiller sig. Ganske vist er Sagen endnu ikke bleven afstemt; men der er dog allerede nu ikke nogen Tvivl om, hvad Flertallet mener om den Sag. Jeg vil haabe, at Dagsordenen maa faa et saa stort Flertal for sig, at den højtærede Minister ikke kan være i Tvivl om, hvorledes Folketinget stiller sig til en Reform paa Lægevæsenets Omraade.

Justitsministeren (Rump): Selvfølgelig er jeg ikke i Tvivl om, hvad Folketingets Mening er, da det siges udtrykkelig i Dagsordenen, naar den bliver vedtagen, og der kan derfor heller ikke være nogen Tvivl om, hvorledes jeg skal stille mig. Jeg er jo nødsaget til at acceptere Dagsordenen, og naar jeg gør det, er det, fordi jeg vil søge at efterkomme de Ønsker, der ere udtalte deri. Jeg skal tage Spørgsmaalet op og udrette, hvad jeg formaar. Jeg antydede samtidig, at jeg trænger til bedre Assistance, end man kan vente sig gennem Sundhedskollegiet, fordi det efter min Mening vil blive et meget stort Arbejde, og det vilde være heldigt, om man i Stedet for et stort Kollegium havde en Medicinaldirektør og hans to Medhjælpere. Jeg kunde nævne mange Ting, men jeg skal blot fremdrage et lille Eksempel, der vil kunne volde ikke saa lidt Vanskelighed. Den sidste ærede Taler omtalte som Eksempel paa Indtægter, der gaa over fra Distriktslægerne til Fysici, Udgifterne ved Behandlingen af epidemiske Sygdomme. Men det vil man ikke kunne tillægge nogen Indflydelse paa Lønningerne. Det er meget spredt, hvor denne Indtægt falder, og man kan derfor ikke lade det influere paa Fysici's Lønning. Jeg antager endelig, at Forholdet vil blive det, at man ikke som Hovedregel kan overdrage det til Fysici at foretage Behandlingen af smitsomme Sygdomme, der ere under offentlig Behandling. Fysikus vil jo ofte bo 10—12 Mil borte fra Stedet. Han kan nok have et Overtilsyn, men Resten maa overlades til andre. Jeg anfører det blot som et Eksempel, der viser, at det er et vanskeligt Spørgsmaal. Det er lettere at ordne Forholdet med Hensyn til Vaccinationen.